

РЕШЕНИЕ

№ 5 / 09.08.2019 г.

по чл. 28, ал. 2 от Закона за достъп до обществена информация

ЕЛЕНА ЯНАКИЕВА - Председател на Административен съд - Варна, като разгледах заявление за предоставяне на достъп до информация с вх. № ВП-П-0005/29.07.2019г., подадено от Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията - СОПА, с ЕИК 176143308, с адрес: гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“, бл.40, вх.А, ап.43 , подадено чрез представляващия Юлиан Атанасов Чолаков , за да се произнеса взех предвид следното:

Подадено е заявление за достъп до обществена информация, в което по реда на чл. 24 ал.2 вр. чл. 25 от ЗДОИ е формирано искане за предоставяне на информация, както следва :

1 Брой влезли в сила съдебни актове, с които е отменен мълчалив отказ в производства по дела, образувани в Административен съд гр.Варна;

2/ Данни за броя и съдържанието на писмата, с които на основание чл.174 изр.второ от АПК съдът е изпратил препис от съдебното решение на компетентните органи по чл.307 от АПК, с оглед налагане на наказания на виновните длъжностни лица.

Заявителят моли да му бъдат предоставени и копия от относимите документи.

Като форма на предоставяне на информацията е посочено: по електронен път на електронен адрес: office@sopa.bg в pdf и/или друг широко достъпен формат. Въведено е волеизявление информацията да бъде предоставена дори и при наличието на лични данни в документа, като те бъдат заличени.

И това заявление, като предходно подадени от същия заявител е мотивирано с *„повишаването на прозрачността на съда, но и разкриването на корупция като резултат от неприлагането на чл.174 изр.2 от АПК и практическата безотговорност на административните органи в такива случаи“*. Без значение било дали исканата информация е служебна или с подготвителен характер и за предоставянето ѝ според него не е необходимо съгласието на трети лица.

По допустимостта:

Заявлението е допустимо, подадено по реда на чл.24 ал.2 от ЗДОИ, според който то се счита за писмено и в случаите, когато е направено по

електронен път на адреса на електронната поща по чл. 15, ал. 1, т. 4 или чрез платформата за достъп до обществена информация по чл. 15в. В тези случаи не се изисква подпис съгласно изискванията на Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.) и на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги.

По основателността:

Съобразно чл.2 от ЗДОИ „обществена информация” е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение, относно дейността на задължените по закона субекти.

Съгласно чл . 9, ал . 1 от ЗДОИ обществената информация създавана и съхранявана от органите и техните администрации е официална и служебна.

Официалната обществена информация, съгласно чл. 10 от ЗДОИ е информацията която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местно самоуправление при осъществяване на техните правомощия .

Изисканата по реда на ЗДОИ информация в конкретния случай изпълва съдържанието на служебна такава, по смисъла на чл.11 от с.з. Съобразно тази разпоредба, информацията се събира, създава и съхранява във връзка с официалната такава, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

В разпоредбата на чл.13 ал.1 от ЗДОИ е визирано, че достъпът до служебната обществена информация е свободен.

Съобразно ал.(2) той може да бъде ограничен, когато тя: 1. е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации), както и 2. съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи.

Същевременно, в чл.41 ал.1 от Конституцията е регламентирано, че всеки има право да търси, получава и разпространява информация. Съответно в изр.второ се указва, че осъществяването на това право не може да бъде насочено срещу правата и доброто име на другите граждани, както и срещу националната сигурност, обществения ред, народното здраве и морала. (2) Гражданите имат право на информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които представляват за тях законен

интерес, ако информацията не е държавна или друга защитена от закона тайна или не засяга чужди права.

Конституционният съд в свои решения №7/ 4.06.201996 г. по к.д.№ 1/96 г. и № 3/ 2002 г. по к.д.№ 11/2002 г. формира извод, че правото може да бъде ограничавано и това е допустимо с цел охраната на други, също конституционно защитими права и интереси и може да става единствено на основанията посочени в Конституцията.

Тоест, регламентацията в ЗДОИ, ведно с конституционните решения, налагат следните правни изводи:

1. правото на достъп до информация не е абсолютно право;

2. за да бъде предоставено е необходимо интересът да се квалифицира като „ законен“ по арг. чл.41 ал.2 от Конституцията, съответно ограниченията се налагат само на основания, които са посочени в Конституцията;

3. задължението на държавните органи да осигуряват достъп до обществено значима информация има съдържание, което подлежи на определяне по законодателен път;

4. подаването на заявление за достъп до обществена информация не е такъв юридически факт, с чието проявление да се презумира , че заявителят има интерес от достъпа до информация, защото винаги след като е споменат в заявлението, е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на пар.1, т.6 от ДР на ЗДОИ, представляващ основание за предоставянето ѝ;

5. надделяващият обществен интерес следва да бъде мотивиран с общозначими предпоставки, не чрез само изброяването им.

В конкретния случай, заявителят се е позовал на аргумента за надделяващ обществен интерес, наличието на който ако е констатирано, преодолява ограничението на достъпа до служебна обществена информация, по арг.чл.13 ал.4 от ЗДОИ.

Определението за "надделяващ обществен интерес" в §.1, т. 6 от ДР на ЗДОИ гласи, че такъв е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3, което съвпада с хипотезите по пар.1, т.5, б. "б" и „г“ от ДР на ЗДОИ.

В чл.37 от ЗДОИ са посочени изчерпателно основанията за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация в унисон с разбирането, че правото на информация не е абсолютно. Отговарящият е длъжен да мотивира отказа си във всички случаи, но може в условията на оперативна самостоятелност да изложи доводи защо счита, че не се констатира надделяващ обществен интерес.

В общия случай, презумпциите са предположение, че нещо е станало в правната действителност така, както желае законодателят и което се извежда логически на базата на други сигурни факти. Относим в този случай е въпросът - чия е тежестта на доказване на факт, който **обуславя законовата презумпция- факт, който изпълва нейното съдържание.** Защото ако се възприеме извод, че и фактите, които обуславят презумпцията не следва да се доказват, то тогава всеки отказ априори ще е незаконосъобразен.

Доводите на заявителя, обосноваващи според него наличието на надделяващ обществен интерес , съвпадат с посочените в §.1, т.5, б.“б“ и „г“ от ДР на ЗДОИ, тоест когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, както и повишаване на прозрачността на субектите по чл. 3.

През призмата на заявените доводи, е необходимо заявителят освен да твърди, но и да **докаже фактите, с чието проявление е свързана законовата презумпция- тези, които са визирани в хипотезиса на презумпцията.** В случая представляващият сдружението твърди, но не доказва нито един от фактите, който да попада в хипотезиса на пар.1, т. 5 от ДР на ЗДОИ за наличието на надделяващ обществен интерес.

Само по реда на пълно и главно доказване на фактите, които обективират презумпцията, задълженият да предостави информация и съдът са длъжни да третират презумирания факт /в случая надделяващ обществен интерес/ като съществуващ и ненуждаещ се от доказване.

Така, от една страна стои презумпцията за наличие на надделяващ обществен интерес, а от друга- сезираният по ЗДОИ субект няма задължение служебно да издирва факти, въз основа на които да преценява наличието на законова презумпция в някоя от хипотезите на пар.1, т.5 , чрез която се преодолява забраната за предоставяне на достъп до информация. Такова задължение има съдът, по силата на принципа за служебно начало в процеса. Председателят на съда в конкретния случай, действа като задължен субект по смисъла на чл.3 от ЗДОИ , а не като съд, поради което е възпрепятстван служебно да събира доказателства.

В аспекта на гореизложените мотиви, посочените от заявителя доводи възприемам като необективиращи наличието на надделяващ обществен интерес по исканията, посочени в Заявлението.

Така, защото броят на влезлите в сила съдебни актове, с които е отменен мълчалив отказ в производства по дела, образувани в Административен съд гр.Варна няма самостоятелно значение. Той е част от статистиката, която се изготвя във връзка с публикуване на ежегодния доклад за дейността на съда. Издирването на справка, досежно брой дела, без значение какви, е вътрешноведомствен организационен акт, който не попада в категорията на общите административни или подзаконовите

нормативни актове и има спомагателен характер като елемент от цялостния работен процес.

Съответно, броят на писмата би следвало да е проекция от съответните актове на всички съдии докладчици, с които е постановено изпращане на препис от съдебното решение на компетентните органи по чл.307 от АПК. Респективно- съдържанието също. Нито броят на писмата, така също и съдържанието им биха способствали заявителят да си състави мнение за прозрачността на съда, а още по-малко съставляват в съвкупност данни, сочещи или отричащи наличието на корупция. В допълнение по отношение на съдържанието следва да се има предвид, че то ще съдържа лични данни, представляващи поне трите имена на страните по всяко едно от производствата, които за да бъдат предоставени, следва да се изиска съгласието им, съобразно чл.4 ал.1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните. ЗДОИ допуска преодоляване на търсенето на съгласие от третите лица в случаите, когато е обоснован надделяващ обществен интерес. Такъв по отношение на исканията в заявлението не се констатира.

В допълнение ще бъде отбелязано, че от компетентността на всеки съдия-докладчик е постановяването на акт, с който решението се изпраща на компетентните органи по чл.307 от АПК и не е въпрос на организационна дейност, от узнаването на която заявителят може да формира изводи досежно прозрачността на съда или наличието на корупция.

Гореизложените доводи в своята съвкупност обуславят отказ от предоставяне на информация, поискана със заявление за предоставяне на достъп до информация с вх. № ВП-П-0005/29.07.2019г., подадено от Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията - СОПА, с ЕИК 176143308, с адрес: гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“, бл.40, вх.А, ап.43, чрез представляващия Юлиян Атанасов Чолаков.

Мотивирана от гореизложеното и на основание чл. 28 ал.2 вр.чл.34 от ЗДОИ,

РЕШИХ:

ОТКАЗВАМ на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията - СОПА, с ЕИК 176143308, с адрес: гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“, бл.40, вх.А, ап.43, чрез представляващия Юлиян Атанасов Чолаков достъп до:

1 Брой влезли в сила съдебни актове, с които е отменен мълчалив отказ в производства по дела, образувани в Административен съд гр.Варна;

2/ Данни за броя и съдържанието на писмата, с които на основание чл.174 изр.второ от АПК съдът е изпратил препис от съдебното решение на компетентните органи по чл.307 от АПК, с оглед налагане на наказания на виновните длъжностни лица, както и представяне на относимите документи, поискани със заявление за предоставяне на достъп до информация с вх. № ВП-П-0005/29.07.2019г.

Решението да се изпрати на заявителя на посочения електронен адрес и се връчи на заявителя по пощата с обратна разписка.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му на заявителя пред Административен съд гр. Варна.

ЕЛЕНА ЯНАКИЕВА

*Административен ръководител –
Председател на
Административен съд - Варна*

